

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Госпоже, подобни-тъ мене хора нематъ обичай да ся повръщатъ отъ дума-та си. Дадохъ клетва престъпникъ-тъ да умре, ще умре. Сега давамъ ви право да изберете начинъ-тъ по който да загине.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, съ умилено лице

Донъ Алфонсе, донъ Алфонсе, лудости приказвамъ за права Бога. Вы знаете че азъ съмь една жена не смислена, нъ причината е баща ми; понеже още отъ малка каквото да му поисквахъ, готовъ бѣше да ми испълни желаніе-то. Това което искахъ да стане прѣди единъ четвъртъ, го желяхъ сега да стане. Вы знаете, донъ Алфонсе, че съмь всѣкога таквази. Нъ седнете по-близо до мене да ся разговоримъ малко съ нѣжностъ пріятелскъ, както мъжъ и жена, или по добръ както двата истински пріятелы.

ДОНЪ АЛФОНСЪ, като ся приструва че е радостенъ.

Дона Люкреція, вы сте моя съпруга и ся считамъ за благополученъ дѣто ся задоволявате да ми видите на краката си.

[Сѣда при нея]

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Колко е добръ да ся разговоримы тѣй! Знаете ли, донъ Алфонсе, че ва обичямъ като въ день-тъ на вѣнчаніе-то ни кога-то влѣзохте толко великолѣпно въ Римъ, помежду господинъ Валентиноа, братъ ми и помежду кардиналъ-тъ Гипполитъ д'еетъ вашій. Тогыва азъ бѣхъ надъ балконъ-тъ на Свѣты Петръ. Припомнувамъ си еще хубавій ви по-